

उक्तं भाषणमेवाहद्वाभ्यां युगंधरइति अत्रप्राञ्चः अस्मिंस्तीर्थे सपुत्राब्राह्मणी स्नातु मागतातां प्रतिपिशाचीवदति त्वययुगंधरेपर्वतेशेवादिप्राशनं कृतं तत्र उष्ट्रीक्षीरं गर्दभ्यादिक्षीरं च दधीक्रियते तथा अच्युत स्थलाख्ये संकरजानां ग्रामे वासश्चकृतः तथा भूतिलयाख्ये दस्युग्रामे ऽग्निदग्धानां मृतानां क्षेपणं यस्यां नद्यां क्रियते तस्यां स्नातासि अतो दोषत्रयवतीत्वं एतत्करणे हि प्रायश्चित्तं धर्मशास्त्रे प्रसिद्धं औष्ट्रमैकशफंक्षी रं सुरातुल्यमिति संस्तव्यसंकैः सार्धं प्राजापत्यं व्रतं चरेदिति प्रोष्य भूतिलये विप्रः प्राजापत्यं व्रतं चरेदिति तच्च त्वयानकृतं अतः कथमत्र वस्तुमिच्छसि दोषवतामिह तीर्थे वा सोऽदुर्लभ इत्यर्थः एवं पिशाची वाक्यं श्रुत्वा पिशाचाह्मणी तत्र स्नानादिकं कृतवती ततस्तया राक्षस्या तस्याः घटपिठरादिकं नाशितं उक्तं च एतत्तव दिवा वृत्तं रात्रौ वृत्तं तु द्रक्ष्यसीति वृत्तं जातं रात्रौ तु तव पुत्रमपि माशयिष्यामीति भावः अथापि द्वितीयां रात्रिं वस्तुमिच्छसि चेत्तव भूयांसं पकारं करिष्यामीति युगंधरादिदेशत्रयं निदापत्वेन व्याचख्युः अर्वाक्षस्तु युगंधरादौ दधिप्राशनादिकं त्रयं अधिकारकारणं कृत्वा एकरात्रं इह दयि वस्तुमिच्छसि चेद्वस अत्र पिशाचीवच नव्या जैनैः करान्नवासो नियम्यते यदितु द्वितीयं दिवारात्रं वत्स्यसि तर्हि एतत्तव दिवा काले वृत्तं भविष्यति एतदिदं तिवस्त्रपात्राहारताडनादिकमग्निनीयदर्शयति रात्रौ तु इतो न्यथाप्राणापहारांतमित्यर्थ इति ब्रह्मज्ञानि वंशावतंसलक्ष्मणानुचरास्तु द्वारमेतत्कुरुक्षेत्रस्येत्युपसंहारान् अस्य क्षेत्रस्य द्विविधकुरुक्षेत्रप्रवर्ग्यकांठेतेषां कुरुक्षेत्रं देवयजूनमासतस्माद्वहुः कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजन मितिकर्माङ्गं कुरुक्षेत्रं देशांतर्गतं प्रसिद्धं अप्रं च अविमुक्तं वैकुरुक्षेत्रं भित्यादिना ज्ञानांगमविमुक्ताख्यं जाबालरामनापनीयोपनिषदोः प्रसिद्धं ततश्चास्य क्षेत्रस्य कर्ममुक्तौ सद्यो मुक्तौ परंपरया हेतुत्वात् तत्र वासे देवा विद्वन्मा

युगंधरेदधिप्राश्नउषित्वाचाच्युतस्यले ॥ तद्वद्भूतलये स्नात्वा सपुत्रावस्तुमर्हसि ॥ ९ ॥

चरंति मुक्तो हि देवपशुत्वा निवर्तत इति तथा बृहदारण्यके आत्मेत्येवोपासीतैत्येकाल्प्यज्ञेयमित्युक्त्वा योन्या देवतामुपास्ते ऽन्यो सावन्यो ऽहमिति न स वेदयथा पशुरेव स देवानामिति भेददर्शिनो देवपशुत्वमुक्त्वा तस्मा देशांतनप्रियं यदेतन्मनुष्या विद्युरित्येकाल्प्यज्ञानं देवानामप्रियं पशुना शब्दपशुपतेरित्युक्तं ज्ञातैकाल्प्यस्य तु देवा अप्रियं कर्तुमसमर्थास्तथा च तत्रैव श्रूयते तस्य ह न देवाश्च न भूत्या ईशत आत्मा शेषांसं भवतीति देवाश्च न देवा अपि अभूत्यै अभूत्यै एवं सति यद्विब्रह्मिष्ठा सितर्धत्र चिरकालं वस्तुमर्हसीति पिशाचीकांचित्सपुत्रां स्त्रियं इह वस्तुमिच्छंतीति प्रतिब्रवीति युगंधरइति युगानि कृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञानि धारयतीति युगंधरः स्थूलशरीराभिमानि जीवः तथा हि श्रुतिः कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः उच्छिष्टेता भवति कृतं संपद्यते चरन्ति शयानो धर्ममाचार्यादिमुखादजानन्युरुषः कलिः ऋएव संजिहानस्तं जानन् द्वापरो भवति उच्छिष्टधर्मानुष्ठानार्थं यतमानत्वेता भवति धर्मचरन् अनुतिष्ठंस्तु कृतं भवतीति पुंस एव युगंधरत्वमाह दधिप्राशनशब्देन धर्मप्रजासंपत्त्यर्थो दारसंयोग उच्यते तथा हि युगसूत्रे समंजं तु विश्वेदेवा इति दधः प्राश्य प्रतिप्रयच्छेदिति विवाहं ते दंपत्योर्ददयं संधानार्थं दधिप्राशनं विधीयते तत्र समापोत्तदयानिनौ संभारिश्वासं घातासमुदेष्ट्रीदधातुनौ इति मंत्रशेषः मंत्रार्थस्तु विश्वेदेवाः नौ आबयोर्त्तदयानि वृत्तिवद्भुत्वा तद्भुवचनं समंजं तु स्निग्धानि कुर्वन्तु संशब्दावृत्त्या समंजं त्वित्यस्याप्यावृत्तिर्ज्ञेया आपोनौ तदयानि समंजं त्वित्यर्थः स्निग्धयोर्हि द्वयोः संधानं भवतीति मानरिश्वाप्राणवायुः नौ तदयानि संधातु एवं घातासंधातु उनिश्चितं देष्ट्री अंतर्गमिणी देवता च संधातु व्यवहिताश्चेति छंदसि व्यबहितोपसर्गेणापि क्रियायाः संबंधः पूर्ववदुपसर्गावृत्त्या क्रियापदस्यावृत्तिरिति तथा च क्षीमेव सानी जायापत्नी सहोभौ चरतां धर्मप्रजां प्रजनयावहा इति